

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 154. Pilatus autem interrogavit eum, dicens. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

BEne video, iste in se suscepit omnium hominum peccata, qui hoc sepe fecerunt de quo ipse falsò inculatur. Ah. quoties ego non dedi honorem, quibus debui, vel aliud obsequium neglexi! quoties etiam innocens videri volui; & me excusare quæsi vi aliam in nullius momenti rebus & non sine mendaciunculis! sed nunc, ô Domine, protestor, tuo nunc motus exemplo, me velle unicuique dare quod suum est; tacere ad injurias privatas, & tibi soli commendatû quicquid mihi ut privato accidere poterit. Tu ergo Domine, mi Iesu unicum refugium animæ meæ, qui coram Pilato de multis falsis accusari voluisti testimoniis: custodi me à fallacis iniquorum, & da mihi Christianam fidem non fallaciter, sed cum bonis veraciter profiteri, & semper in omni patientia possidere animam meam.

§. 153. *Et dicentem, se Christum Regem esse. v. 2.*

Et hæc erat tertia accusatio, quæ ex aliis deducebatur: dicebant enim *invenimus eum*: Ab aliis, nos non audivimus, sed ipsi oculati testes sumus & propriis auribus percepimus, eum se venditasse Christum. Iste Christus autem, quem Judæi imaginabantur falsò, erat futurus, uti alii Reges terreni, pervadentes urbes & provincias vastantes, & pecunias colligentes; & hinc est factû quod in calumniæ loco posuerunt Regium nomen; quod tamen à Christo non expetebatur, imò reiiciebatur in illo sensu Iudæorum ut potè tyrannicam, non rationabili, nec humana: erat igitur Rex quidem, & hoc non negabat, sed *Rex spiritualis, Rex virtutum, Rex gloriæ, & gratiæ*; hoc non erat contrarium Romano Imperio; sed utile & honorificum. Tales multos; imò omnes oportebat esses Reges & Imperium Romanum totum.

OInvidia? quomodo tu nosti palliare, accusationis tuæ (ut noceras) nomina! quomodo potes ea ad gustum torquere! tu Deus, per invidiam accusare, mentibus nostris, quæ sumus, bonitatis divinæ lumen infunde, ut omni procul illusione & nequitia sentota, sincero cunctos affectu prosequamur, & opprobria exprobandium perferentes inter filios tuos computari mereamur.

§. 154. *Pilatus autem interrogavit eum, dicens. v. 3.*

Audiens Pilatus, Regni Iudæorum præses, ab Imperatore Tiberio constitutus, ad tranquillitatem & pacem conservandam in provincia, Christum se Regem appellasse & quidem, uti Regni Iudaici, ab his qui essent de genere Iudæorum appetitorem accusari turbatus est timens, ne quid Imperatori suo præjudiciosum in rebellis gentis lateret, & regno occupato à Iudæis ipse expelleretur, & antedicti Imperatoris iram incurseret.

ret, quod curam sufficientem non habuisset provincie sibi commissae: ideo audita accusatione triplici Iudaeorum adversus se sum, ipse Pilatus de prima parte accusationis parum curavit, eo quod gentilis esset, & parum curabat legem Moysis & Iudaeorum caeremonias, de secunda similiter non curavit, quia sciebat jam eam simpliciter falsam esse, & examinatione indignam ex certa scientia, quod Iesus alias per suos submissos tentatus acutè satis non prohibuerat dare censum Caesari, imò iusserit: de tertia ergo accusatione solum curavit, eo quod videbatur, vitæraliter tangere honorem Imperatoris Romani; & ideo omisiss duabus primis accusationibus, tantum instat & interrogat Christum de tertia, qua penetrata facile aliz omnes penetrarentur, quia ubi regni injusta est affectatio, ibi nulla solet esse abominatio ullius sceleris: quia regnum est maximum apud homines præmium, fecit igitur Pilatus sicut bonus causidicus & Iudex, nolens condemnare Iesum, nisi prius auditum & Confessum, qua confessione facta, posset formare sententiam & informare Imperatorem cuius maxime intererat curam habere, ne alius rex eleveretur in Iudæa, quæ per Sulpitium Quirinium sive Græce Cytium erat in fiscum Caesaris ante aliquot annos ab Augusto Caesare redacta, uti narrat Iosephus, Tacitus & Cassius.

Istud considerans, oro te Domine Iudex universorum, pro omnibus causidicis, Notariis, Tabellionibus, Procuratoribus, Advocatis, Iudicibus, præpositis, commissariis, & omnibus qui rem publicam vel communitatem aliquam gubernant, vel iudicant, ut desillis imitari, hunc licet Ethnicum Iudicem, Pilatum; ut nunquam ex auditione solius unius partis, vel præiudicio auctoritatis eorum qui accusant, non audita parte altera, vel non citata iudicent, sed iustitiam tenaciter observent cum magna cautela & prudentia.

§. 155. Tu es Rex Iudaeorum v. 3.

Iam dixi quare Pilatus hoc unum quæsierit, & vide quam clare & apertè quærat, & quanta brevitate! poterat dixisse: tunc ad diadema regium adspiras in hac provincia obtinendum? & quo titulo? sed omisssa loquacitate, quæ prudentes non decet, breviter totam rem ponit; & Christus Dominus majori adhuc brevitate respondet.

Domine obsecro. sum semper brevis, & clari sermonis; quia in multiloquio non deerit peccatum vel iudicii deficientis, vel alterius virtutis.

§. 156. At, ille respondens, ait, Tu dicis. v. 3.

De hac loquendi formula dixi ad passionem Domini secundum

P 2

Mat.